

حزب عدالت و توسعه بعد از شهرداری‌ها و ریاست جمهوری به دنبال فتح پارلمان است

ضلع سوم نوعثماني گري اردوغان

به شدت با تغيير نظام سياسي در ترکيه مخالفت و اعلام کرده‌اند از تدوين يک قانون اساسي مبتني بر نظام رياستي حمايت نخواهند کرد. اقدام حزب حاکم در مجلس فعلي براي تدوين قانون اساسي نوين نيز به علت مخالفت‌هاي شديداحزاب سياسي ناکام مانده‌است.

■ **ترس از تقلب در انتخابات**

اردوغان براي اينکه آرای مردم را براي حزب عدالت و توسعه جلب کند از هيچ تلاشي فروگذار نکرده و سفرهاي مکرر وي در هفته‌هاي اخير در قالب تبليغات براي حزب عدالت و توسعه‌است که نه تنها در درون ترکيه بلکه خارج از کشور را نيز در برمي گيرد ووي حتي مخالفتان اين اقدامات را تهديد به مقابله کرده‌است. کمپين تبليغاتي اردوغان در حالي است که بر اساس قوانين، رئيس جمهور به طور علني نبايد حمايت رسمي از احزاب داشته باشد. اين اقدامات اردوغان حتي سروسوادي بر برخي رهبران احزاب مخالف را آورده‌ است. همچنان که هفته گذشته صلاح‌الدین میرتاش، رهبر حزب خلق دموکراتيک که يکي از رقبای اردوغان در انتخابات رياست جمهوری سال گذشته بود، اردوغان را به تقلب در انتخابات آتی متهم کرد و گفت: «حزب عدالت و توسعه براي جلوگیری از کسب حداقل ۱۰ درصد کل آرا و راهيايي حزب دموکراتيک خلق‌ها به مجلس ترکيه گروه ۲۵۰۰ نفری را تشکیل داده‌است.» لازم به ذکر است که در انتخابات ترکيه اگر حزبي بخواهد وارد پارلمان شود بايد حداقل ۱۰ درصد آرا را کسب کند. به همين خاطر برخی احزاب مثل حزب دموکراتيک خلق که رهبري کردهاي مخالف را برعهده دارد بايد تلاش فراواني را براي کسب آرای مورد نياز انجام دهند. در غير اين صورت نمايندگان

ايجاد رژمايش مسکو– پکن در مديرترانه

نمایش قدرت چین و روسیه در حياط خلوت اروپا

چین و روسیه در برابر غرب و به ویژه آمریکا دانست. در واقع روسیه و چین رقبیي مشترک دارند و می خواهند «مشراکت استراتژیک» خود را تعمیق بخشدن، آنها درصددان از نفوذ آمریکا بکنند. آمریکا تاکنون قسدرت دریایی بی رقبی در دریای مدیترانه بوده‌ است. در بندر ناپل در کرانه جنوبی ایتالیا در مدیترانه حدود ۴۰ ناو نیروی دریایی آمریکا مستقر بوده و روی او هواپیمابر ناوگان ششم مستقر در مدیترانه ۱۷۵ فرزند هواپیما آماده عملیات هستند. اگر چه روسیه و چین نمی‌توانند به سرعت تغییری در این مناسبات قدرت داشت. قرار است که روسیه و چین در آینده زرمایش دریایی آمریکا بود که در آینده رقبایی در دریای مدیترانه خواهد داشت. قرار است که روسیه و چین در آینده زرمایش دریایی مشترک نيز در اقیانوس آرام بر گراز کنند. در واقع تحولات جدید در صحنه اروپا باعث شده تا دریای مدیترانه در مرکز توجه لادایمیر پوتین رئیس‌جمهور روسیه قرار گیرد. پوتین به منظور تحقق طرح خود برای تبدیل روسیه به قدرتی جهانی می‌خواهد در دریای مدیترانه قدرت‌نمایی کند. وی اعلام کرده که ناوگان نیروی دریای روسیه باید به طور مداوم در این دریا حضور داشته باشد. روسیه مدت‌هاست که با قبرس در حال مذاکره است تا بتواند از بنادر و پایگاه‌های نظامی آن استفاده کند. چین نيز در حال افزایش حضور خود در دریاهای جهان است. مقامات عالی چین با افزایش

۱۲ دورنما
روح‌الله صالحی

کرده که اهمیتی بیش از یک انتخابات عادی دارد. با پیروزی حزب عدالت و توسعه در این انتخابات، اردوغان تمام قدرت را در دستان خود قبضه خواهد کرد تا امپراتوری نوعثمانی‌اش را احیا کند.
بیست و پنجمین انتخابات پارلمانی ترکيه در هفتم ژوئن برگزار می‌شود و نزدیک به ۵۳ میلیون واجد شرایط پای صندوق‌های رای می‌روند تا ۵۵۰ نماینده پارلمان را برای چهار سال آینده انتخاب کنند، پارلمانی که این بار وظیفه سنگینی را بر عهده خواهد داشت و شاید تغییر نظام سیاسی ترکيه را رقم بزند. پس از پیروزی حزب حاکم عدالت و توسعه در انتخابات شهرداری‌های ترکيه و همچنین پیروزی رجب طیب اردوغان در انتخابات ریاست جمهوری، این بار حزب عدالت و توسعه در سوادیه به دست آوردن اکثریت کرسی‌های پارلمان است تا سومین ضلع مثلث قدرت خود را تکمیل کند. پیروزی‌های دو گله در سال ۲۰۱۴ موجب شد سلطه اردوغان بر سیستم حکومتی و اداری ترکيه به بالاترین حد خود برسد، آنگونه که حتی دوستان نزدیک اردوغان مانند عبدالله گل نیز از این قدرت‌طلبی اردوغان، ناراضی هستند. اردوغان که در یکسال گذشته با باقع و وقع کردن مخالفان داخلی پایه‌های حکومت خود را استحکام بخشیده است. اکنون یک مرحله تا تشکیل حکومت نوعثماني فاصله دارد و آن هم به دست گرفتن کرسی‌های پارلمان است.

انتخابات پارلمانی در آینده سیاسی ترکيه اهمیت زیادی دارد، زیرا اولین انتخاب پارلمانی است که پس از انتخاب مستقیم رئیس‌جمهور بر گزار می‌شود. همچنین پارلمان آینده تأثیر زیادی بر آینده نظام سیاسی این کشور و تغییر الگوی نظام پارلمانی به ریاستی دارد. به خصوص که اردوغان معتقد است که نظام دولتی ترکيه باید تغییر یابد. اردوغان هر چند رئیس‌جمهور ترکيه است اما قدرت اجرایی در دست احمد داوود اوغلو، نخست‌وزیر این کشور است و به همين خاطر است که اردوغان می‌خواهد با تغییر نظام پارلمانی به ریاستی، تمام قدرت را در دستان خود قبضه کند و این نیازمند قوه مقننه‌ای مطیع است است تا به خواسته‌های وی نت دهد. بسیاری از کارشناسان معتقدند که اردوغان دچار جنون قدرت شده است و برای این لیل به مقام رهبری و جایگاهی همتر از بلکه بالاتر از رهبران حکومت عثمانی و کمال آتاتک، بنیانگذار ترکيه جدید به دنبال تغییر قانون اساسی ترکيه به نفع آینده سیاسی خود و حزبی در ترکيه می‌باشد.

■ **آرایش احزاب در انتخابات**

اگر چه ۲۰ حزب ترکيه برای شرکت در این رقابت بزرگ اعلام حضور کرده‌اند، اما شواهد نشان می‌دهد که رقابت اصلی، همچنان بین چهار حزب جمهوری خلق، عدالت و توسعه، دموکراتیک خلق و حزب حرکت ملی) در جریان خواهد بود که هم اکنون در مجلس حضور دارند. اگر چه اردوغان با در دست داشتن همه ابزارهای قدرت، کمپین تبلیغاتی گسترده‌ای را در داخل و خارج از ترکيه به راه انداخته تا جالب آرای مردم به رویای خود تحقق یبخشد اما در این میان سایر احزاب نیز برای کسب کرسی‌های پارلمان رقابت سختی با حزب عدالت و توسعه دارند. احزاب مخالف

نیمروی دریایی

استراتژی دکتر سیدرضا مطهر

زرمایش دریایی مشترک خود را از دیپشمنت ۹۴ در جنوب روسیه آغاز کردند. مقامات بلندپایه نظامی هر دو کشور در این مراسم حضور داشتند. ناهای شرکت‌کننده در این زرمایش بعد از آغاز این شهر بندری نوروسیسک را به مقصد دریای مدیترانه ترک کردند. بدین ترتیب نیروهای دریایی روسیه و چین عملاً از ۱۲ دیپشمنت مانور مشترک خود در آب‌های مدیترانه را آغاز کردند. این زرمایش چهارمین مانور نظامی مشترک روسیه و چین از زمان آغاز تمرین‌های مشترک نظامی دو کشور از سال ۲۰۱۲ به حساب می‌آید. هر چند ابتدا اعلام شده بود که این زرمایش تا ۱۳ دیپشمنت ادامه خواهد یافت، اما عملاً در ۲۹ اردیبهشت پایان یافت. این زرمایش بر مهارت‌های دفاع دریایی و دیپشمنت گشتی‌ها تمرکز کرده و در چهار مرحله اجرا شد. تصمیم روسیه و چین برای آغاز زرمایش دریایی مشترک بعد از آن گرفته شد که سال‌ها پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) اخیراً گرت‌ترین زرمایش نظامی ضد زیر دریایی خود در آب‌های نروژ و هم‌زمان با آن زرمایش زمینی خود در خاک استونی در مرزهای روسیه را آغاز کرده بود. مقامات نظامی روسیه در ۲۹ دیپشمنت اعلام کردند که زرمایش نیروی دریایی این کشور و نیروی دریای چین بر اساس برنامه‌های از پیش تعیین شده در دریای مدیترانه برگزار شد و با موفقیت به پایان رسید. در این زرمایش دریایی، نیروهای چینی و روسی تمرین‌هایی نظامی برای مقابله با سلاح‌های بیولوژیک، شیمیایی و هسته‌ای انجام دادند. نیروهای دریایی دو کشور در آب‌های نروژ و هم‌زمان با آن زرمایش شرقی دریای مدیترانه بر گزار شد، همچنین مانور‌هایی را برای مقابله با زیر دریایی‌ها و هواپیماها صورت دادند.

■ **هدف زرمایش**

این زرمایش را می‌توان در مجموع روابط روسیه و چین خطاب به ناتو و آمریکا در باره ظهور اقتصادی قدرتمند و جدید در حیطات خلوت اروپا دانست. وزارت دفاع روسیه پیش از این اعلام کرده بود که دو طرف با انجام این زرمایش به دنبال افزایش کارایی مشترک در پاسخ به تهدیدهای امنیتی موجود در دریاها هستند. هر چند روس‌ها تأکید کردند که این مانور علیه هیچ طرف ثالثی نیست، اما آنچه روی آب‌های دریای مدیترانه روی داد را می‌توان نمایش قدرت

این احزاب به طور مستقل وارد پارلمان خواهند شد که در این صورت نقش اپوزیسیون را نمی‌توانند ایفا کنند، یعنی چیزی که مطابق میل اردوغان و حزب عدالت و توسعه است. صلاح‌الدین دمیرتاش، همچنین در هفته‌های اخیر انتقاد‌های تندی از اردوغان کرده و حتی وی را به مناظره دعوت کرده‌است. این چارچوب رفتاری اردوغان بعد دیگری نیز دارد و آن حذف برخی جریان‌ها مانند جریان گولن وابسته به فتح‌الله گولن، رهبر معنوی جنبش گولن است تا از ورود آنها به پارلمان جلوگیری کند.

■ **حزب حاکم شانس اول پیروزی**

با توجه به نظر سنجی‌های انجام گرفته در ترکيه، به نظر می‌رسد آرای مردم در انتخابات پیش رو به صورت غیر قابل انتظاری پرکننده و تقسیم خواهد شد. پیش‌بینی می‌شود حزب حاکم، یعنی عدالت و توسعه بر نغم کسب آرای بالای ۵۰ درصد در انتخابات سال گذشته است. این بار نزدیک به ۴۴ درصد آرا را بتواند کسب کند. سایر احزاب مخالف اعم از جمهوری خلق و حزب حرکت ملی نیز به ترتیب ۲۴ و ۱۳ درصد آرا را نصیب خود خواهند کرد. بنا توجه به آمار نظر سنجی‌ها در دو سال گذشته، با توجه به این راهبر، در نظر سنجی‌های دولتی و حزبی کار سختی را پیش رو دارند. ■ **آینده نظام سیاسی ترکيه**
در صورتی که حزب عدالت و توسعه در انتخابات پارلمانی پیروز شود و بتواند سیستم حکومتی ترکيه را از پارلمانی به سیستم ریاستی تغییر دهد، آینده ترکيه دچار یک تغییر اساسی خواهد شد، زیرا اردوغان که مقام ریاست جمهوری را تا سال ۲۰۱۹ بر عهده دارد، می‌تواند به عنوان یک رهبر مقتدر و باهمنامع در کشورش را اجرای برنامه‌های بلندپروازانه داخلی و خارجی ببرد داد و در این مسیر از رئیس‌جمهور ترکيه است.

فرانسوا اولاند، رئیس‌جمهور فرانسه، دو سال قبل بود که برای نخستین بار در کسوت ریاست جمهوری به عربستان رفت و به گفته یکی از وزرای کابینه‌اش، این سفر تلاشی برای بهبود روابط با آل سعود بود که در دوران ریاست جمهوری نیکلا سارکوزی به تیرگی کشیده بود. او دو هفته پیش هم بار دیگر راهی عربستان شد اما این سفر با دفعه قبل تفاوت‌های زیادی داشت. او در سفر دو سال قبل، اول به سراغ میشل سلیمان، رئیس‌جمهور لبنان رفت و بعد عازم عربستان شد اما این بار، توقف اولش در دوحه بود و وقتی هم که به ریاض رفت با پادشاهی متفاوت ملاقات کرد. حالا ملک سلمان جای او را گرفته که در این مدت حدود چهار ماه بعد از فوت ملک عبدالله، تغییرات اساسی در تشکیلات سیاسی آل سعود ایجاد کرده و اولاند و هیئت همراهش در ریاض با تیم جدیدی از قدرت ملاقات کردند. جدای از این تغییرات، منطقه هم نسبت به دو سال قبل دچار تغییراتی شده است. هر چند که اما داعش مبدل به معضل منطقه‌ای نشده بود و جدای از سوریه، جابای چندانی در عراق نداشت. پرونده مه‌م در دو سال مربوط بود به جنگ سوریه با ملکه سلیمان، پرونده هسته‌ای ایران را با مسئله امنیت و ثبات منطقه گره زد تا آنکه با پادشاه آل سعود همصدا شده باشد. تمام این تلاش‌های اولاند را می‌توان یک نوع باج سیاسی به شیوخ عربی دانست تا آنها را به خرید بیشتر سلاح از فرانسه ترغیب کند.

■ **رقابت با امریکا**

یک وجه مه‌م دیگر در نگاه فرانسوی اولاند به شیوخ عربی منطقه در توجهی است که او به امریکا دارد، به صورتی که این نحو باج سیاسی دادن به این شیوخ و رونق سلاح فرانسوی در منطقه می‌تواند به معنای رقابت او با طرف امریکایی باشد. روزنامه العرب چاپ لندن روز پنجم میی و قبل از حضور اولاند در نشست ریاض مقاله‌ای را منتشر کرد و این حضور را به مثابه پیامی به جامعه جهانی ارزیابی کرد که «فرانسه با قدرت در کنار کشورهای عضو شورای همکاری خلیج فارس ایستاده است، چه در دخالت آنها در اوضاع داخلی یمن که با حملات هوایی عربستان و متحدان عربش به این کشور انجام می‌شود و چه در مورد توافق

تجارت فرانسوی

اولین وجه در نگاه اولاند به شیوخ عربی را باید در خوی تجارت فرانسوی او دید. او این خوی را در سفر دو سال قبل هم داشت چرا که سعی برای تغییر قانون اساسی نخواهد داشت اما اگر بتواند حداقل ۳۳۰ کرسی را نیز در دست بگیرد، خواهد توانست قانون اساسی مورد نظر خود را با تصویب رئیس‌جمهور به همه‌پرسی بگذارد. به باور برخی ناظران، در همه‌پرسی نیز دو مشکل عمده وجود دارد نخست اینکه برگزاری آن نیازمند صوبه پارلمان است که با توجه به قدرت احزاب مخالف، امکان تصویب این قانون مقدر نخواهد بود. از سوی دیگر، هگومونی ساختار سیاسی- اجتماعی ترکيه نیز برای چنین امری معضل بزرگی است.

به نظر می‌رسد، انتخابات پارلمانی ترکيه در ماه آینده میلادی را باید نقطه عطف تاریخی دانست که تبعات بسیاری را برای ترکيه و منطقه به همراه خواهد داشت. به دست گرفتن کامل قدرت در ترکيه و تسلط اردوغان بر همه ارکان حکومت در این کشور، موجب می‌شود تا وی به سیاست‌های قدرت‌طلبانه و مداخله‌جویانه خود در منطقه ادامه داده و به ویژه مقابله با گروه‌های تروریستی را بیفزاید. به باور ناظران، ادامه سیاست ایجاد تنش و آشوب در کشورهای منطقه مانند سوریه، عراق، یمن و مصر یکی از اهداف اصلی اردوغان از تمرکز قدرت در دست رئیس‌جمهور ترکيه است.

بود که اولاند نمی‌خواست فرصت امضای قرارداد با طرف قطری را برای فروش ۲۴ فرزند جنگنده رافائل از دست بدهد که با توجه به آموزش خلبان‌های قطری و خدمت مربوط به جنگنده‌ها، رقمی حدود ۷ میلیارد دلار است. گشته می‌شود که داسو، شرکت فرانسوی سازنده رافائل، قرارداد را به منتطفه پر تنظیم کرده که بتواند ۱۲ فرزند رافائل دیگر را هم به قطر بفروشد. بی‌جهت نیست که کاخ الیزه با صدور بیانیه‌ای عقد این قرارداد را هم به قطر پیشنهاد می‌دهد. حالا اولاند موفق در این قرارداد با مقام‌های امراتسی در زمینه‌های مختلف از جمله معامله تسلیحاتی مذاکره کند. از طرف دیگر، رافائل فرانسوی رقابت نزدیکی با اف ۱۸ امریکایی و یوروفایتر اروپایی در کویت دارد که در صورت برد رقابت باید گفت موفقیت مورد نظر الیزه بیشتر از چیزی خواهد بود که اکنون گفته است. در هر صورت، فرانسه برای جبران بحران مالی و مشکلات مربوط به آن سعی در بالا بردن فروش اسلحه خود دارد و چه بازاری بهتر از شیوخ عربی که پول سرشار نفت و گاز دارند و همیشه مشتاق سلاح هستند.

■ **باج سیاسی**

روشن است که شیوخ عربی هر چقدر هم مشتاق خرید اسلحه باشند و دلارهای نفتی آنها آماده تقدیم به فروشنده‌گان سلاح باشد باز انتظارهای خاص سیاسی از فروشندگان غربی سلاح دارند. اصل سیاسی در بین شیوخ عربی به کسب حمایت از قدرت‌های غربی است و معامله تسلیحاتی را به منزله کاری در جهت

۱۲ رویکرد

دکتر سید نعمت‌الله عبدالرحیم زاده

رقص عربی پاریس

روی آهنگ دوری واشنگتن

این اصل می‌نگردند به این معنا که دلارهای نفت و گاز خود را برای خرید سلاح به قدرت‌های غربی تقدیم می‌کنند تا آنکه در مسائل سیاسی از حمایت آنها برخوردار باشند. به همین جهت است که حجم و کیفیت خرید سلاح از سوی شیوخ عربی هیچ ارتباطی به نیاز، توانایی و استعداد نظامی آنها ندارد تا آنجایی که در مورد برخی از تجهیزات نظامی حتی پرسنل نظامی این شیوخ قادر به استفاده از آن تجهیزات نیستند. اولاند با توجه کامل به این اصل است که برای فروش تسلیحات خود وارد معامله با این شیوخ شده است. او دو سال قبل در دیدار با ملک عبدالله، پادشاه سابق عربستان، بر مسائلی انگشت گذاشت که آل سعود مایل به طرح آنهاست، مسائلی از قبیل جنگ سوریه و پرونده هسته‌ای ایران. او در سفر اخیر همین سیاست را دنبال کرده و در نشست کشورهای عضو شورای همکاری خلیج فارس شرکت کرد که نشان دهد در مواضع این کشورها همراه با آنهاست. اولاند نه تنها در این اجلاس تأکید کرد که در کنار کشورهای عرب منطقه ایستاده بلکه در بیانیه مشترک با ملک سلمان، پرونده هسته‌ای ایران را با مسئله امنیت و ثبات منطقه گره زد تا آنکه با پادشاه آل سعود همصدا شده باشد. تمام این تلاش‌های اولاند را می‌توان یک نوع باج سیاسی به شیوخ عربی دانست تا آنها را به خرید بیشتر سلاح از فرانسه ترغیب کند.

■ **رقابت با امریکا**

یک وجه مه‌م دیگر در نگاه فرانسوی اولاند به شیوخ عربی منطقه در توجهی است که او به امریکا دارد، به صورتی که این نحو باج سیاسی دادن به این شیوخ و رونق سلاح فرانسوی در منطقه می‌تواند به معنای رقابت او با طرف امریکایی باشد. روزنامه العرب چاپ لندن روز پنجم میی و قبل از حضور اولاند در نشست ریاض مقاله‌ای را منتشر کرد و این حضور را به مثابه پیامی به جامعه جهانی ارزیابی کرد که «فرانسه با قدرت در کنار کشورهای عضو شورای همکاری خلیج فارس ایستاده است، چه در دخالت آنها در اوضاع داخلی یمن که با حملات هوایی عربستان و متحدان عربش به این کشور انجام می‌شود و چه در مورد توافق

از بزرگ‌ترین خریداران تسلیحات روسیه محسوب

می‌شود. رشد اقتصادی و افزایش نفوذ چین، اهمیت این کشور را به عنوان متحد منطقه‌ای، برای روسیه افزایش داده‌است.

همچنین روسیه قصد دارد در این زمینه موفق در این قرارداد را به منتطفه پر تنظیم کرده که بتواند ۱۲ فرزند رافائل دیگر را هم به قطر بفروشد. بی‌جهت نیست که کاخ الیزه با صدور بیانیه‌ای عقد این قرارداد را هم به قطر پیشنهاد می‌دهد. حالا اولاند موفق در این قرارداد با مقام‌های امریکایی در زمینه‌های مختلف از جمله معامله تسلیحاتی مذاکره کند. از طرف دیگر، رافائل فرانسوی رقابت نزدیکی با اف ۱۸ امریکایی و یوروفایتر اروپایی در کویت دارد که در صورت برد رقابت باید گفت موفقیت مورد نظر الیزه بیشتر از چیزی خواهد بود که اکنون گفته است. در هر صورت، فرانسه برای جبران بحران مالی و مشکلات مربوط به آن سعی در بالا بردن فروش اسلحه خود دارد و چه بازاری بهتر از شیوخ عربی که پول سرشار نفت و گاز دارند و همیشه مشتاق سلاح هستند.

به عنوان یک باز بزرگ تسلیحاتی نگرسته و تسلیحاتی مانند جنگنده‌های سوخو و انواع سامانه‌های موشکی و زیر دریایی به چین صادر کرده است. همچنین چین و روسیه در مورد فروش سامانه موشکی اس-۴۰۰ که از پیشرفته‌ترین سامانه‌های ضد هوایی و ضد موشکی روسیه است، به توافق رسیده‌اند. در مجموع روابط روسیه و چین در سال‌های اخیر توسعه فراوان یافته‌است و دو کشور در چارچوب‌های دوجانبه و چندجانبه از جمله بریکس همکاری‌های گسترده‌ای دارند. در حال حاضر مقامات کرملین از جمله پوتین، چین را شریک مناسب روسیه در می‌دانند. دیپمتری روگوزین، معاون نخست‌وزیر روسیه در این باره گفته‌است که «چین و روسیه دیگر نه تنها همسایه، بلکه کشورهای متحد هستند.»